

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010169
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614010169.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a prísediacich Z. H. a M.L. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.7.2016 takto

r o z h o d o l :

Obvinená:

S.. O. Q., J.. XX.X.XXXX I. A., Q. A., Y. G. A.,
G. J. Č.. XXX/XX, Q. A.

je vinná

- prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona

pretože,

- v dňoch 7. marca 2011 a 17. mája 2011 v A., pod zámienkou požičania peňazí, ktoré v lehote jedného mesiaca vráti, vylákala od poškodeného P.Š. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. Č.. XXX finančnú hotovosť vo výškach 8.000 € a 14.968,44 €, hoci v čase vypožičania peňazí vedela, že ich v dohodnutom termíne nevráti a P. Z. finančnú hotovosť doposiaľ nevrátila, čím ho uviedla do omylu a spôsobila mu škodu vo výške 22.968,44 €,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu

-2-

1T 31/2014

a odsudzuje sa

Súd podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu N. J. I. N.. L.. XT XXX/XXXX zo dňa 27.1.2015 právoplatným dňa 30.11.2015, ktorým bola uznaná vinnou pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov podmienenčne odložených s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, ako aj s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom

alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému programu, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkazuje poškodeného P. Z., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom Ž. Č.. XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd po zhodnotení vykonaných dôkazných prostriedkov zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná S.. O. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná. Ku skutku vypovedala, že 14.000 € si od pána P. Z. nepožičala. Pán Z. potreboval pôžičku, ktorú si vybavoval vo I. banke, kde ona pracovala ako poradca. Pán Z. prišiel za ňou dňa 7.3.2011 s tým, že potrebuje pôžičku na prerobenie kúpeľne. Vystavili sa doklady, ktoré boli podpísané pani I., ktorá zastupovala pani riaditeľku a pán Z. dostal ešte v ten deň predschválenú pôžičku na 8.000 €. Predschválenou pôžičkou sa rozumie pôžička, ktorá je pre klienta, ktorý má stály príjem výhodnejšia a môže ju čerpať skôr. Po schválení pôžičky pánovi Z. odovzdali peniaze, podpísal ich výber, prefotili občiansky preukaz. Supervízor bol v ten deň pani I.. Čo sa týka sumy 14.968 €, tak tieto si od pána P. Z. požičala. Pôvodne si chcela od neho požičať 15.000 €, aby nimi vyplatila svojho deda. Pán Z. previedol peniaze z podielových fondov, preto prišlo 14.968 € a to na účet jej otca, keďže v tom čase jej účet bol zablokovaný. S pánom Z. mala dobrý vzťah. Poznala ho ako klienta, keď pracovala v banke. O požičanie peňazí ho požiadala ako súkromná osoba, nakoľko sa spoznali vtedy, keď mal pán Z. haváriu s autom a ona mu pomohla. Nápad o pôžičke 15.000 € prišiel mimo banku, pretože ona vtedy v banke už nepracovala a bola práve práceneschopná. Pôžičku 15.000 € od pána P. Z. uznala. Chcela sa s ním dohodnúť mimosúdne. Postupne mu splácala peniaze. Nakoľko mala dostať peniaze, ktoré nakoniec nedostala a pán Z. ju začal prenasledovať a ubližovať jej psychicky, tak sa prestala s ním kontaktovať. Celú čiastku pánovi Z. vyplatila cez exekútora. Dobu splatnosti sumy 15.000 € dohodli do mesiaca, keďže mala dostať peniaze z dedičského konania po smrti matky. Peniaze jej pán Z. požičal bezúročne. Požičať peniaze si potrebovala, nakoľko na ňu tlačili viacerí ľudia. Vracala peniaze iným osobám cez banku, mala hypotéku na dom a bežné splátky. Oklamal ju pán menom Z. Z. a kvôli nemu vyplácala ostatných ľudí. V roku 2011 išla na PN,

-3-

1T 31/2014

lebo zistila, že je tehotná. Pán Z. po mesiaci začal od nej pýtať aj sumu 8.000 € a ona nakoniec súhlasila, že mu vyplatí spolu 23.000 €, lebo sa jej začal vyhrážať súdmi, prenasledoval ju a mala z neho strach. Matka jej zomrela v roku 2004. V rokoch 2005/2006 bolo prejednané dedičstvo, ktoré zdedil jej otec. Otec sa vyjadril, že jej a aj jej sestre dá peniaze kedykoľvek budú potrebovať. Peniaze od otca pýtala v máji 2011.

Svedok, poškodený P. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovanou sa pozná iba z banky. O pôžičku 8.000 € bol požiadany obžalovanou pani O. Q., aby ju zobral na seba. Pani Q. veril, lebo už raz vzal na seba pôžičku v sume 3.600 € a túto mu vrátila a taktiež jej požičal 1.000 €, ktoré mu takisto vrátila. Dňa 7.3.2011 nebol v banke. Papiere sa vypisovali u obžalovanej doma ešte štyri dni predtým. Pani Q. to mala vybaviť a mala mu zavolať, kedy to má prísť podpísať. O tom, že bol schválený úver sa dozvedel vtedy, keď mu prišiel domov výpis, že boli vybraté peniaze z jeho účtu. Dohoda s pani Q. bola taká, že peniaze mu o mesiac vráti. V máji 2011 obžalovaná pýtala sumu 15.000 €. Pripomenul jej, že ešte mu nevrátila 8.000 €. Obžalovaná nariekala, tak jej požičal aj 15.000 €, ktoré išli na účet jej otca, nakoľko vravela, že má zablokovaný účet. Sumu 15.000 € mala obžalovaná splatiť za mesiac a bezúročne. Obžalovaná uviedla, že mesiac jej stačí na to, aby mu peniaze vrátila. Spomínala mu, že dostane peniaze po matke. Po mesiaci jej hovoril, aby mu vrátila 8.000 € a 15.000 €. Obžalovaná hovorila iba o sume 14.900 €. Toho času mu je obžalovaná celkovo dlžná asi 19.600 €. Pôžičku 8.000 € spláca on. On pôžičku pre seba nepotreboval, keďže mal 15.000 € na účte.

Svedkyňa A. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracuje vo I. banke ako poradca klienta. Uviedla, že obžalovaná je jej bývalá kolegyňa a svedok P. Z. je ich klient. V tom čase bola v rovnakej pracovnej pozícii ako obžalovaná a v neprítomnosti riaditeľa ho zastupovala. Pán Z. bol ich dlhodobým klientom,

ktorým možno poskytnúť predpripravený úver, kedy je čerpanie úveru možné okamžite v ten deň, kedy oň klient požiada. Ak prídu peniaze na účet klienta, tak peniaze vyberá klient alebo spoludisponujúca osoba. Ak nejde o vysokú sumu, tak kontrolu vykonáva poradca klienta. K predloženej fotokópii výberu hotovosti uviedla, že pri výbere bola pani Q. a zrejme ide o podpis klienta. Nakoľko išlo o sumu vyššiu ako 5.000 €, tak mal tam byť aj podpis supervízora, ktorý si musí vyžiadať poradca klienta. Podpis sa dáva na pravú stranu. To, že tam podpis nie je, nie je však vada, pre ktorú pôžička nemala byť poskytnutá, nakoľko každý výber nad 5.000 € je šifrovaný a zadáva sa do systému pod nejakým heslom. Pri potvrdení pracovníčka musela vedieť heslo supervízora.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je otec obžalovanej a vypovedať bude. K veci uviedol, že s jeho účtom disponuje aj dcéra. Všetko riadi dcéra z dôvodu, že v 47 rokoch im autobus zabil v H. matku (manželku). Mali poťahovačky, zablokovali im účty. Manželka bola 2 a 1 mesiaca v kóme, po dvoch operáciách mozgu nastala smrť. On má dva účty. Dôchodcovský účet vo I. banke a druhý v K. banke, kde mu chodí mzda, nakoľko ešte pracuje. Dcéra mu povedala, že prídu peniaze, ktoré nemôže dať na svoj účet. Po dedičskom konaní po manželke celý majetok napísali na neho, ale môžu ním disponovať obe dcéry. O finančných problémoch svojej dcéry spočiatku nevedel. Nakoľko ostal sám, tak sa vysťahoval z rodinného domu a vymenil sa s dcérou, ktorá má tri deti a išiel bývať do jej trojizbového bytu. Neskôr mu dcéra povedala, že má nejaké problémy v práci a že potrebuje peniaze, ktoré jej aj dal. Taktiež mu dcéra povedala, že má

-4-

1T 31/2014

poťahovačky s pánom Z., že ju napáda. Sumu 15.000 € mal dcére dať, keďže mala nárok na majetok po mamke. Vtedy jej však peniaze nemohol poskytnúť. Dcéra vyplácala viacerých ľudí v banke, ktorí sa dali na nejakú burzu a potom od nej všetci chceli peniaze. Čo mal, tak to dcére dal a presťahoval sa opäť do rodičovského domu, aby sa neplatili inkasá a peniaze sa dali jej. Taktiež predal svoje auto a nejaké peniaze dostala dcéra z garáže. O sume 8.000 € nevie nič. O sume 15.000 € mu dcéra povedala, že ich potrebuje vrátiť pánovi Z..

Svedok K. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je manželom obžalovanej a vypovedať chce. K veci vypovedal, že pána P. Z. osobne nepozná. Stretol sa s ním vtedy, keď prenasledoval jeho manželku. Nakoľko on je málo doma, keďže je vojak a pôsobí v zahraničí, tak pri prenasledovaní bol najmä ich najstarší syn. Nakoľko pán Z. vyvíjal na manželku nátlak, tak mu prisľúbila, že mu vráti aj 8.000 €, čo bola pôžička pána Z.. Vie o tom, že si manželka požičala od pána Z. 15.000 €. Taktiež manželka pánovi Z. nakoniec po útokoch prisľúbila, že mu dá 23.000 €. On bol proti tomu.

Skutkový stav mal súd ďalej preukázaný aj z listinných dôkazov prečítaných na hlavnom pojednávaní:

Zo správy z K. banky z ktorej vyplynulo, že obžalovaná podala dňa 14.6.2011 na pobočke banky H. F. prevodný príkaz na úhradu sumy 23.000 €. Prevodný príkaz nebol zrealizovaný z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na jej účte.

Z výpisu z účtu poškodeného P. Z. z I. banky vyplynulo, že dňa 7.3.2011 bola na účet pripísaná suma 8.080 € a zároveň v ten istý deň došlo k výberu sumy 8.000 €.

Uznesením Okresného súdu N. J. I. N.. L.. XC/XXX/XXXX zo dňa 20.9.2012 súd schválil súdny zmier medzi žalobcom - P. Z. a žalovanou S.. O. Q. o zaplatenie 6.899,50 € s príslušenstvom. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že P. Z. sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal obžalovanú zaplatiť mu uvedenú sumu s tým, že išlo o vrátenie nesplatennej časti pôžičky, ktorú poskytol obžalovanej vo výške 14.968,44 € a táto sa zaviazala uvedenú sumu v lehote jedného mesiaca vrátiť, čo sa však nestalo. V priebehu konania žalobca upravil svoj nárok na sumu 5.699,50 €.

Z čestného prehlásenia Z. H., otca obžalovanej, zo dňa 12.10.2011 vyplynulo, že prisľúbil svojej dcére sumu 15.000 €, ktorú mal získať z dedičského konania po nebohej manželke a uvedené peniaze mali byť určené na splatenie dlžnej sumy voči P. Z..

Z uznesenia Okresného súdu N. J. I. N.. L.. XC/XX/XXXX zo dňa 21.1.2013 vyplynulo, že súd prerušil konanie o zaplatenie sumy 8.080 € s príslušenstvom do právoplatného ukončenia veci - podnetu

prešetrenia podozrenia z trestného činu podvodu podaného na Okresnú K. I. N. J. I. žalobcom (poškodeným) P.H. Z.. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že žalobca sa domáhal od žalovanej (obžalovanej) zaplata sumy 8.080 € s prísl. titulom náhrady škody, ktorá mala vzniknúť tým, že žalovaná (obžalovaná) ako pracovníčka I. banky si mala ponechať uvedenú sumu, ktorá mala byť poskytnutá ako spotrebiteľský úver.

-5-

1T 31/2014

Z Dohody o urovaní vypracovanej právnu zástupkyňou obžalovanej vyplynulo, že obžalovaná ako dlžníčka sa chcela s poškodeným dohodnúť na splácaní sumy 14.968,44 €, avšak s touto dohodou P. Z. nesúhlasil.

Z uznania dlhu zo dňa 24.4.2012 vyplynulo, že obžalovaná uznala svoj dlh voči poškodenému v sume 5.299,50 € a zaviazala sa ho splatiť do 24.5.2012 s 9,25 % úrokom z omeškania ročne. Uviedla, že ku dňu uznaniu uhradila sumu 9.668,94 €. Uznanie dlhu P. Z. nepodpísala.

Zo správy podanej K. bankou vyplynulo, že obžalovanej boli v rokoch 2010 až 2012 poskytnuté pôžičky, a to vo výške 2.000 € a dvakrát vo výške 3.250 €, avšak nakoľko došlo k porušeniu zmluvy zo strany klientky týkajúcej sa splácania záväzkov, tak tieto pohľadávky boli odstúpené spoločnosti F. H. M..N.. na vymáhanie.

Zo správy podanej I. bankou o podanie bankových informácií vyplynulo, že P. Z. bol na pobočke I. M..N.. v A. poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 8.080 €. Suma anuitnej splátky 117,39 €. Pracovníkom, ktorý procesoval založenie úveru bola S.. O. Q., poradca klienta. Prostriedky v sume 8.080 € boli prevedené dňa 7.3.2011 v prospech bežného účtu klienta a v ten istý deň boli vybraté v hotovosti vo výške 8.000 €. Výber hotovosti realizovala S.. O. Q.. Poskytnutie pôžičky vyplýva aj zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 7.3.2011, ktorú realizovala obžalovaná S.. O. Q..

Z výpisu z účtu Z. H., otca obžalovanej vyplynulo, že dňa 19.5.2011 došlo k pripísaniu sumy 14.968,44 € na jeho účet.

Zo správy podanej spoločnosťou K. P. N..V..Q.. vyplynulo, že obžalovaná uzatvorila s ich spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 5.4.2011 na sumu 640 € a zaviazala sa splatiť sumu 1.190,38 €. Suma bola splatená dňa 1.8.2011.

Zo správy podanej spoločnosťou U. P. E., M..N.. vyplynulo, že obžalovaná v období rokov 2010 a 2011 neuzatvorila s ich spoločnosťou žiadnu zmluvu, avšak ako klientku ju evidujú od roku 2000. Poslednú zmluvu uzatvorila v roku 2009. Išlo o pôžičku vo výške 3.000 €, ktorú prestala splácať a ku dňu podania správy (11.11.2013) evidujú dlh 2.072,64 €.

Zo správy podanej I. bankou o podanie bankových informácií žiadaných Okresnou prokuratúrou v N. J. I. zo dňa 20.3.2015 vyplynulo, že doklad na výber hotovosti 8.000 € z roku 2011 spĺňa všetky kritériá, ktoré je potrebné dodržať pri výbere hotovosti a obsahuje potrebné náležitosti. Jednoznačným identifikátorom pri výbere hotovosti, ktorý zamestnanec výber vykonal je kód operátora, číslo dokladu, kód pokladnice, pečiatka a podpis zamestnanca. Identifikácia klienta je zaznamenaná v časti text, kde je uvedené meno, priezvisko, rodné číslo a druh dokladu totožnosti a pri výbere nad 5.000 € aj ďalší doklad klienta. Pri výbere nad 10.000 € by bol potrebný podpis manažéra pobočky. Manažér pobočky má povinnosť jedenkrát za týždeň skontrolovať pokladničné doklady pracovníka pobočky za jednotlivý deň podľa svojho uváženia a bez predvídateľnej pravidelnosti. To znamená, že manažér nikdy všetky pokladničné doklady nekontroloval.

-6-

1T 31/2014

Mesto A. podalo na obžalovanú všeobecnú charakteristiku.

Detský domov Š. uviedol, že obžalovaná pracovala od 23.9.2013 na pozícii vychovávateľ a bola prijatá na zastupovanie. Pracovnú úlohu si plnila k spokojnosti.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že od roku 2010 nemá obžalovaná žiaden záznam.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že doposiaľ bola raz súdne trestaná, a to rozsudkom Okresného súdu N. J. I. N.. L.. XT XXX/XXXX zo dňa 27.1.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu H. N.. L.. XTo /, zo dňa 30.11.2015, ktorým bola uznaná vinnou zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom a s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Z takto zisteného skutkového stavu súd hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnom ich súhrne mal nesporne preukázané, že obžalovaná svojim konaním tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Obžalovaná konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Z takto vykonaných dôkazov, súd nemal žiadnu pochybnosť o tom, že sa stal skutok tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaná uviedla, že z prečinu podvodu sa necíti byť vinná. Pôžičku vo výške 14.968,44 € voči poškodenému P. Z. priznala, čo svedčí nielen z jej výpovede, ale aj z ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiály, ako aj z výpovede poškodeného, či svedkov Z. H. a K. Q.. Pôžičku v sume 8.000 € obžalovaná poprela. Je však usvedčovaná výpoveďou poškodeného z prípravného konania i z hlavného pojednávania, ktorý uviedol, že nemal dôvod vziať pôžičku dňa 7.3.2011 na sumu 8.000 €, nakoľko v tom čase disponoval väčším obnosom peňazí, čo je zrejmé aj z toho, že dňa 7.5.2011 poskytol obžalovanej pôžičku v sume takmer 15.000 €, ktorú uznala. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 7.3.2011 vyplynulo, že obžalovaná ako poradca klienta uzatvorila zmluvu s poškodeným, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 8.080 €. Obžalovaný nevyhlásil uzatvorenie pôžičky, avšak sumu 8.000 €, ktorá bola vybratá z jeho účtu v deň prevedenia finančných prostriedkov nevybral a ani týmito peniazmi nedisponoval, ale tieto peniaze vybrala obžalovaná S.. O. Q., čo vyplýva aj zo správy podanej I. bankou o podanie bankových informácií a navyše keďže nešlo o sumu, ktorá by prevyšovala 10.000 €, nebol potrebný na výber peňazí podpis manažéra pobočky. Navyše zo správy z K. banky vyplynulo, že obžalovaná podala dňa 14.6.2011 na pobočke banky H. F. prevodný príkaz na úhradu sumy 23.000 € (15.000 € + 8.000 €). Prevodný príkaz nebol zrealizovaný z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na jej účte. Z toho vyplýva, že obžalovaná uznala dlh v sume 23.000 €. Obžalovaná mala finančné problémy, ktoré potvrdila ona samotná, ako aj jej rodinní príslušníci a taktiež aj zo správ podaných či už bankou alebo nebankovými subjektmi vyplynulo, že obžalovaná uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch a zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou U. P. E., M..N.. z roku 2009

-7-

1T 31/2014

prestala splácať, ako prestala splácať pôžičku, ktorú mala voči poškodenému P. Z. v sume 14.968,44 € až to vyústilo do občianskeho súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod č. k. 6C/102/2012 ukončené súdnym zmluvou a konanie pod č. k. 7C/88/2012 o zaplatenie sumy 8.080 € s príslušenstvom súd prerušil práve z dôvodu prešetrenia podozrenia z prečinu podvodu. Obžalovaná za svoju zlú finančnú situáciu vinila osobu Z. Z.. Súd má za to, že táto osoba je osobou vymyslenou zo strany obžalovanej tak v tomto konaní, no totožnosť uvedenej osoby bola rozsiahle zisťovaná v konaní 4T 131/2012 s negatívnym výsledkom a nebola predmetom tohto konania.

Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovanej spočíva v tom, že táto svojim konaním porušila záujem spoločnosti na ochrane cudzieho majetku.

Súd hodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Z takto vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázanú vinu obžalovanej. Pri zvážení všetkých okolností rozhodných pre druh a výmeru trestu, s prihliadnutím k osobe obžalovanej, k možnostiam jej nápravy a prevýchovy a s poukazom k tomu, že sa skutku dopustila skôr, ako bol súdom prvého

stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin (konanie Okresného súdu N. J. I. XT XXX/XXXX), súd upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zákona, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu N. J. I. N.. L.. XT XXX/XXXX zo dňa 27.1.2015 právoplatným dňa 30.11.2015, ktorým bola uznaná vinnou pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov podmiennečne odložených s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, ako aj s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému programu, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Súd má za to, že uvedený trest je postačujúci na uvedenie si nesprávneho a neváženého konania obžalovanej.

So škodou súd odkázal poškodeného P. Z. na civilný proces, nakoľko na Okresnom súde N. J. I. prebehlo civilné konanie o sumu 14.968,44 € vedené pod č. k. 6C/102/2012 a konanie o sumu 8.080 € pod č. k. 7C/88/2012 je prerušené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach písomne v troch vyhotoveniach.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.